

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Komisji Budżetowej, Rozwoju Gospodarczego, Handlu, Usług,
Bezrobocia i Opieki Społecznej
odbytego w dniu 26 maja 2009 roku

Stan członków Komisji 9
Obecnych na posiedzeniu 9

Lista obecności stanowi załącznik do protokołu

W posiedzeniu udział wzięli:

Pan Kazimierz Lechocki	- Przewodniczący Rady Gminy
Pan Krzysztof Kaszuba	- Zastępca Przewodniczącego Rady Gminy
Pani Dorota Rakowska	- Zastępca Przewodniczącego Rady Gminy
Pan Zdzisław Pawelec	- Wójt Gminy
Pani Halina Czajkowska	- Sekretarz Gminy
Pani Renata Kamińska	- Skarbnik Gminy
Pani Anna Zwierzyńska	- Pełnomocnik Wójta ds Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Narkomanii
Pani Stanisława Naniewicz	- Podinspektor ds ewidencji działalności gospodarczej

Porządek posiedzenia:

1. Podział środków z funduszy alkoholowych, uaktualnienie Regulaminu ogródków piwnych
2. Wolne wnioski

Ad.1. PODZIAŁ ŚRODKÓW Z FUNDUSZY ALKOHOLOWYCH, UAKTUALNIENIE REGULAMINU OGRÓDKÓW PIWNYCH

Pełnomocnik Wójta ds Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Narkomanii
Pani Anna Zwierzyńska przedstawiła:

Plan wydatków w 2009 roku (Fundusze alkoholowe)

Lp.	Nazwa zadania	Planowany koszt
1.	Dotacja celowa dla stowarzyszeń (Stanomino)	3.880
2.	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń	500
3.	Wydatki na rzecz osób fizycznych	500

4. Wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń	5.810
5. Prace zlecone	7.000
6. Zakup materiałów i wyposażenia	14.110
7. Usługi zdrowotne	500
8. Zakup pozostałych usług	14.800
9. Delegacje i szkolenia	500
Razem	47.600

WYDATKI w 2009 roku

1. Choinka	
➤ paczki	2.500,00
.....	
➤ balony, kubki, serwetki	61,96
➤ słodycze (konkursy)	270,56
➤ autobus (Bierzwnica)	475,70
➤ autobus (Oparzno)	492,47
➤ autobus (Lekowo)	302,23
➤ wozidorej	400,00
.....	
Razem	4.502,92
2. Koło Gospodyń Wiejskich Lekowo	
➤ czajnik.....	117,00
.....	
➤ kuchenka	119,00
....	
3. „Bezpieczna szkoła od A do Z”	115,29
4. VII Festyn Wędkarski	300,00
5. Terapia podtrzymująca (Pan W.)	130,00
6. Turniej Bezpieczeństwa w ruchu drogowym (szkoła Oparzno)	400,00
7. Pakiet edukacyjny „Sprawdź, czy Twoje picie jest bezpieczne”	976,00
8. Szkolenia	280,00
9. Powiatowy Turniej Bezpieczeństwa w Ruchu Drogowym (KPP)	108,00

	13,44
	60,00
	118,00
10. Spektakl profilaktyczny „GRUPA T” z Torunia	1.400,00
11. Marek Płaza – prelekcja dla gimnazjalistów Zespołu Szkół w Oparznie	170,00
12. Zakup materiałów ZTU - Oparzno	83,38
Wydano:	8.893,03

PLAN WYDATKÓW w roku 2009 (Narkomania)

Lp.	Nazwa zadania	Planowany koszt
1.	Wydatki na rzecz osób fizycznych	1.000
2.	Wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń	4.610
3.	Prace zlecone	500
4.	Zakup materiałów i wyposażenia	1.200
5.	Zakup pozostałych usług	790
6.	Delegacje i szkolenia	300
	Razem	8.400

Po burzliwej dyskusji w sprawie podziału pozostałych środków (z funduszu alkoholowego) na świetlice wiejskie Komisja przyjęła propozycję Pana Wójta, aby w 2009 roku dofinansować:

➤ świetlica Kłępczewie	w	2.000 zł.
➤ świetlica Smardzku	w	2.000 zł.
➤ świetlica Łąkowie	w	2.000 zł.
➤ pozostałe świetlice		1.500 zł.

Komisja przychyliła się również do propozycji ewentualnej zamiany przyznanych środków między świetlicami w latach 2009-2010, np. w roku bieżącym świetlica w Krosinie zrzeknie się na rzecz Kłępczewa, a roku 2010 odwrotnie. Przyznana w ten sposób kwota 3.500 zł. dla jednej świetlicy pozwoli na zakup cenniejszego wyposażenia.

Kompetencje Rady Gminy do stanowienia aktów prawa miejscowego określone w ustawie z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przedstawiła Podinspektor d ewidencji działalności gospodarczej **Pani Stanisława Naniewicz.**

1. Organy jednostek samorządu terytorialnego są obowiązane do podejmowania działań zmierzających do ograniczenia spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów (...) - art. 1 ust. 1 ustawy

2. Rada gminy ustala, w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta) liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży. - art. 12 ust. 1 ustawy.

3. Rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.- art. 12 ust. 2 ustawy

Wyrok NSA IIGSK 81/07 z dnia 05.07.2007 roku

„W szczególności trafnie określił zakres upoważnienia zawartego w art. 12 ust 2 ustawy, dotyczącego zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Trafnie powołał się zarówno na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1998 roku U 19/97 (OTK ZU 1998, nr 4, str. 262), jak i na wyrok NSA z dnia 18 maja 1994 roku, SA/Gd 2824/93 (niepublikowany). Dodatkowo można powołać się także na wyrok NSA z dnia 18 marca 1994 roku, SA/Gd 2818/93 (Ow SS 1994/2/73) wskazujący, że *przez usytuowanie miejsc sprzedaży, o jakim mowa w art. 12 ust. 2 powołanej ustawy należy rozumieć położenie punktów sprzedaży względem innych obiektów chronionych przez ustawę, a także uznanych przez radę gminy za zasługujące na taką ochronę, zaś w żadnym razie nie uprawnia rady gminy do określania warunków budowy tych punktów.*

Podnieść należy, że obowiązująca od dnia 9 listopada 2002 roku treść art. 12 ust 2 ustawy zawęży upoważnienie rady gminy wyłącznie do ustalania zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, w stosunku do poprzedniego stanu prawnego, w którym upoważnienie to obejmowało także warunki sprzedaży tych napojów.

(...) Tak więc, usytuowanie to położenie, lokalizacja, umiejscowienie (...); umiejscowienie czegoś, to miejsce, jakie to coś zajmuje względem czegoś (...)”

Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17 marca 2009r. II SA/OI 26/09

„ Odnosnie do zakresu delegacji wynikającej z tego przepisu (art. 12 ust. 2 ustawy) dla organu stanowiącego gminy, wypowiadały się niejednokrotnie sądy administracyjne, podkreślając, iż pod pojęciem zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć takie rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np.: szkoły, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego itp. *Nie mieści się natomiast w ramach upoważnienia zawartego w cytowanym unormowaniu uprawnienie rady gminy do konkretyzowania, jak ma wyglądać takie miejsce sprzedaży i podawania napojów. (...) Podkreślić należy, że uchwalone przez Radę Miejską w Elblągu wytyczne dotyczące wystroju i aranżacji miejsc sprzedaży i podawania alkoholu wykraczają poza wymagania ustawy i stoją w sprzeczności z zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP zasadą proporcjonalności, z której wynika zakaz nadmiernego ograniczania praw i wolności jednostek.*”

4. Liczba miejsc sprzedaży oraz usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych powinny być dostosowane do potrzeb ograniczenia dostępności alkoholu, określonych w gminnym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych- art 12 ust. 4 ustawy

5. W innych nie wymienionych miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter, rada gminy może wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych.- art. 14 ust. 6 ustawy

6. Zgodnie z art. 18 ust. 6 pkt 4 do wniosku o wydanie zezwolenia przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć decyzję właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. Nr 171 poz. 1225).

Zatwierdzenie zakładu (również i ogródków piwnych) państwowy powiatowy inspektor sanitarny dokonuje na podstawie Rozporządzenia (WE) Nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004r. Zgodnie z załącznikiem nr II niniejszego rozporządzenia (ROZDZIAŁ I oraz III) sprawdzane jest spełnianie przez zakład podstawowych wymagań sanitarnych, w tym również dostęp do odpowiedniej ilości ubikacji oraz umywalk do mycia rąk.

Skarbnik Gminy **Pani Renata Kamińska** przedstawiła propozycję utworzenia Funduszu sołeckiego.

Propozycja stanowi załącznik do protokołu.

Sekretarz Gminy **Pani Halina Czajkowska** zapoznała Komisję z Opinią prawną w sprawie dopuszczalności podejmowania uchwał przez rady gmin w sprawie ustanowienia sfer wolnych od GMO.

Opiniującemu znany jest fakt podejmowania tego rodzaju uchwał przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego. Żadna z uchwał tego rodzaju nie została opublikowana w dziennikach urzędowych, gdyż nie została uznana za akt prawa miejscowego.

Na przykład została podjęta uchwała Nr XXXV/419/06 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 lutego 2006 roku w sprawie przyjęcia stanowiska Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego dotyczącego produkcji rolnej wolnej od organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) na terenie województwa świętokrzyskiego. Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 pkt. 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.) oraz § 101 pkt 2 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2002 r. Nr 148, poz. 1816).

Zdaniem opiniującego Sejmik Województwa Świętokrzyskiego wykroczył poza zakres kompetencji prawodawczych. Powoływany wśród podstaw uchwały przepis ustawy o samorządzie województwa upoważnia sejmiki do podejmowania uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji sejmiku województwa. W rzeczywistości żadne ustawy nie upoważniają sejmików do podejmowania uchwał w tej materii - nie zawierają delegacji ustawowych. Z pewnością Statut nie jest również podstawą do regulowania tej materii.

Treść tej uchwały jest następująca:

§ 1. Sejmik Województwa Świętokrzyskiego przyjmuje stanowisko dotyczące produkcji rolnej wolnej od organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) na terenie województwa świętokrzyskiego, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Stanowisko, o którym mowa w § 1, zostanie przesłane do:

1. Marszałka Sejmu RP
2. Marszałka Senatu RP
3. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

4. Ministra Środowiska
5. Parlamentarzystów Województwa Świętokrzyskiego
6. Posłów do Parlamentu Europejskiego - przedstawiciele Województwa Świętokrzyskiego
7. Komitetu Regionów Europy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Analiza załącznika do tej Uchwały dowodzi, że zgodnie z § 2 Uchwały Sejmik w istocie rzeczy nie wprowadza żadnej regulacji na terenie województwa świętokrzyskiego, a jedynie apeluje do wymienionych w § 2 organów o inicjatywę w podjęciu rozwiązań prawnych.

Opiniującemu znana jest Deklaracja Rady Gminy Łapanów z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie zobowiązania się do ochrony Gminy Łapanów przed napływem wszelkich produktów, roślin i żywności modyfikowanej genetycznie oraz uprawom roślin GM. Treść Deklaracji przytaczam w dosłownym brzmieniu:

"W trosce o ochronę zdrowia i życia mieszkańców Gminy Łapanów i przyszłości Gminy działając na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o Samorządzie Gminnym (tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591/ z późniejszymi zm.) oraz § 4 i § 14 Statutu Gminy Łapanów przejętego uchwałą Nr VI/41/2003 Rady Gminy Łapanów z dnia 27 czerwca 2003r. Rada Gminy Łapanów zobowiązuje się:

§ 1. Chronić obszar Gminy Łapanów przed napływem wszelkich produktów, roślin i żywności modyfikowanej genetycznie oraz nie dopuścić do uprawy roślin GM.

§ 2. W/w działania będą oparte na aktualnych i szczegółowych informacjach dotyczących prac i osiągnięć w tej dziedzinie na całym świecie.

Wynika to z konieczności zgłębienia wiedzy względem jakości produktów a w końcowym efekcie żywności.

§ 3. Deklaracja wchodzi w życie z dniem podjęcia."

Cytowana Deklaracja nie ma znaczenia normatywnego, nie wymienia adresata odpowiedzialnego za wykonanie uchwały - Deklaracji (gdyż nie sposób

takiego adresata określić). Tylko pozornie (podobnie jak Uchwała Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego) powołuje podstawę prawną. Przepis art. 7 ust. 1 pkt 5) ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że zadania własne gmin w obszarze zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty obejmują sprawy ochrony zdrowia. Rady gmin nie zostały wyposażone przez ustawodawcę do wprowadzania tego rodzaju zakazów, o których mowa w uchwale Rady Gminy Łapanów, a ponadto treść uchwały pozostaje w sprzeczności z powinnością zaspokajania potrzeb mieszkańców tej gminy.

Interesujące są spostrzeżenia Tomasza Twardowskiego z Instytutu Chemii Bioorganicznej i Politechniki Łódzkiej w Poznaniu opublikowane na stronie internetowej Progress in Plant Protection / Postępy w Ochronie Roślin, vol. 46 (1) w publikacji zatytułowanej **"Strefy wolne od genetycznie zmodyfikowanych organizmów (GMO)"**. Autor stwierdził tam, że m.in.:

"W Polsce, w 17 regionach, Konwent Marszałków ogłosił decyzję lokalnych władz samorządowych – podobnie jak w około 160 regionach w innych krajach Unii Europejskiej – że dany obszar jest „strefą wolną od genetycznie zmodyfikowanych organizmów” (Genetically Modified Organisms – GMO). Również grupa ponad 50 posłów Sejmu minionej kadencji, w lipcu 2005 roku, opracowała najpierw projekt ustawy, a następnie w wyniku autopoprawki, projekt „uchwały” dotyczący ogłoszenia obszaru całego naszego kraju jako strefy wolnej od GMO (www.pfb.p.lodz.pl; www.mos.gov.pl; www.minrol.gov.pl). Należy podkreślić brak podstaw prawnych inicjatyw parlamentarnych oraz radnych sejmików regionalnych. Jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości ciężar społeczny takich inicjatyw oraz znaczenie ekonomiczne, gdyż przy takim nastawieniu i takich poglądach polityków (lokalnych czy też centralnych) nie można oczekiwać inwestycji przemysłu w rozwój innowacyjnych dziedzin gospodarki związanych z genetycznie zmodyfikowanymi organizmami. Znamienne jest również całkowite milczenie przedstawicieli firm zagranicznych obecnych na polskim rynku. W nawiązaniu do projektu uchwały z 4 maja 2005 roku dotyczącej „ustanowienia obszaru RP strefą wolną od GMO” (druk Sejmu nr 4289) oraz autopoprawki poselskiej z 6 lipca 2005 roku (www.sejm.gov.pl; www.pfb.p.lodz.pl) Komitet Biotechnologii przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz Polska Federacja Biotechnologii stwierdziły z całym przekonaniem, że projekt ten:

– jest oparty na błędnych przesłankach naukowych,

– prowadzi do błędu zaniechania, oznaczając rezygnację z innowacyjnych technologii zasadniczych dla rozwoju ekonomicznego naszego państwa,

– jest sprzeczny z koncepcją rozwoju i normami prawnymi Unii Europejskiej,

– jest niezgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE oraz dyrektywą Rady 2002/53/WE w zakresie, w jakim wprowadza generalny zakres upraw GMO. Kraje Unii Europejskiej, w tym i Polska, nie angażują się w rozwój własnej agrobiotechnologii. Opinia publiczna zarówno w Europie, jak i w naszym kraju, jest niezwykle krytyczna i przeciwna rozwojowi i upowszechnianiu GMO w kontekście szeroko pojętej żywności. Stan ten w dużej mierze jest spowodowany decyzjami politycznymi, przed Strefy wolne od GMO 177 których skutkami uchronić powinien dalszy rozwój podstaw naukowych „zielonej biotechnologii”, warunkujący powstawanie innowacyjnych technologii. Realną szansą dla „zielonej biotechnologii” jest jej wykorzystanie w produktach „białej” i „czerwonej biotechnologii”. Należy jednak intensyfikować badania nad regulacją genetyczną procesów istotnych do rozwijania produkcji roślinnej „przyjaznej” dla środowiska, szczególnie w zakresie odporności na patogeny i szkodniki oraz abiotyczne czynniki stresowe. Powinny być stymulowane prace nad wykorzystaniem mikroorganizmów do zwiększenia plonowania i zapewnienia wysokiej jakości produkcji przemysłu rolno-spożywczego. Ważnym kierunkiem badawczym jest także wprowadzanie transgenicznych roślin do produkcji szczepionek doustnych i rekombinowanych białek, a także wykorzystanie tych roślin jako surowców odnawialnych w biorafineriach (www.ihar.edu.pl). Zasadnicze znaczenie w relacji do koncepcji polityków ma kwestia błędu zaniechania, co w bliskiej przyszłości może mieć podstawowe konsekwencje i skutki dla narodowej gospodarki. Konieczne jest zwrócenie bacznej uwagi na efekty ekonomiczne rezygnacji z rozwoju inżynierii genetycznej. W przypadku produkcji rolniczej należy uwzględnić przede wszystkim przemysłowe zastosowania roślin: biomateriały i bioenergię. Z całym przekonaniem można stwierdzić, że produkcja żywności to tylko jeden z głównych aspektów rolnictwa. Równocześnie zarówno z litery prawa – jak i z intencji europejskiego prawodawcy – wynika prawo wyboru konsumenta. Oznacza to zarówno obowiązek znakowania produktów zawierających powyżej 0,9% genetycznie zmodyfikowanych składników, jak również możliwość opisywania artykułów jako „IP-no GM” (źródło pochodzenia gwarantowanie nie zmodyfikowane

genetycznie (z ang. *identity preservation – no genetically modified*). W sytuacji, gdy żywności pozornie mamy aż nadto i jest ona niedroga, po co szukać nowości i udziwnień? Prościej zrezygnować z innowacji i postępu, w tym przypadku z GMO. Takie rozwiązania wymagają akceptacji i zrozumienia faktu, że każdy z nas konsumuje geny, a nie tylko białka i cukry. Praktycznie wszelkie rośliny i zwierzęta, które konsumujemy – są wysoce zmodyfikowane i zmienione poprzez naszą działalność w minionych stuleciach. Poza grzybami, rybami i rakami – praktycznie żadna roślina czy też zwierzę nie przypomina swego „oryginału”. Człowiek od początku swego istnienia zmienia otaczający go świat, dostosowując środowisko przyrodnicze do swych potrzeb. Jest to w pełni zgodne ze zdrowym rozsądkiem i określonymi celami, jak również z nauką, religią, filozofią i etyką. Jak stwierdził arcybiskup Elio Sgreccia, wiceprzewodniczący Papieskiej Akademii Życia (*Pontifical Academy for Life*, 18 X 2002 r., www.zenit.org) – człowiek ma prawo wykorzystywać i użytkować dla swego dobra rośliny i zwierzęta, i stosownie je modyfikować, korzystając z wiedzy współczesnej, także z inżynierii genetycznej. Z kolei Unia Europejska kosztem kilkuset milionów euro w latach 1995–2002 zleciła realizację ponad 80 projektów badawczych aby uzyskać odpowiedź na podstawowe pytanie: „Czy żywność (i pasze) otrzymane z wykorzystaniem inżynierii genetycznej są bezpieczne?” Odpowiedź jest elementarnie prosta i klarowna: tak, genetycznie zmodyfikowana żywność jest równie bezpieczna (lub równie niebezpieczna) jak każda inna żywność; natomiast jest najstaranniej testowana, analizowana i kontrolowana – i w tym kontekście może być uznana za lepszą i bezpieczniejszą. Na podstawie bardzo szczegółowych badań stwierdzono proste fakty, że produkty genetycznie zmodyfikowane składają się z takich samych nukleotydów, aminokwasów, 178 *Progress in Plant Protection / Postępy w Ochronie Roślin*, 46 (1) 2006 genów i białek, które podlegają takim samym procesom fizjologicznym, jak wszelkie inne komponenty naszej diety. Stanowisko Komisji Europejskiej o legalności i zgodności z prawem w zakresie upraw i produkcji roślin genetycznie zmodyfikowanych w pełni poparł Sąd Europejski w Luksemburgu w swej decyzji z 5 października 2005 roku. Sąd ten odrzucił wniosek Górnej Austrii o ustanowienie strefy wolnej od GMO jako sprzeczny z porządkiem prawnym Unii Europejskiej (www.europabio.org). Rolnictwo – jak już wspomniano – to nie tylko żywność, ale również bawełna, z której odmian transgenicznych produkuje się nie tylko bieliznę, lecz także

*eurobanknoty. Rośliny mogą nam służyć także jako bioreaktory do wytwarzania cennych hormonów i leków, zamiast użytkowania w tym celu transgenicznych bakterii. Konieczna jest produkcja energii z roślin (bioetanol, biooleje, biomasa), jak również potrzebujemy nowych jakościowo biomateriałów, które muszą być biodegradowalne dla ochrony naszego środowiska. To wszystko po prostu „musi być” i bez innowacyjnych rozwiązań z wykorzystaniem inżynierii genetycznej jest mało realne poprawienie jakości naszego życia. Polska, jak i cała Europa, ma właściwe zaplecze naukowe, jak i uregulowania prawne, umożliwiające dalszy rozwój biotechnologii. W przypadku naszego kraju szczególnie dużą wartość stanowi właśnie rolnictwo. Genetycznie zmodyfikowana kukurydza MON 810 – odporna na omacnicę prosowiankę i inne owadzie szkodniki – jest gotowa do komercjalizacji w naszym kraju. W bliskiej przyszłości można także oczekiwać transgenicznych buraków cukrowych i pastewnych. Jednocześnie w rolnictwie mamy konieczne zaplecze logistyczne. Polska ma szansę **wykreowania własnych technologii i nowych produktów**, aby nie być wyłącznie importerem bioproduktów. Z taką koncepcją związane jest tworzenie nowych **miejsc pracy** w zaawansowanych technologiach. Brak jest danych, jakie będą skutki ekonomiczne takiego **błędu zaniechania** polegającego na rezygnacji z prac badawczych, wdrożeniowych i produkcyjnych dla gospodarki w perspektywie jednej lub dwóch generacji. Koncepcje wykluczenia z naszej europejskiej gospodarki innowacyjnych technologii generalnie, a inżynierii genetycznej w szczególności, są po prostu sprzeczne po pierwsze z prawem, po drugie z nauką, a po trzecie z gospodarką."*

Opiniujący analizował czy podstawy prawne do podjęcia ewentualnej - zgodnej z prawem - uchwały zostały zawarte w ustawach, w których ewentualnie mogłyby być przez ustawodawcę zamieszczone (o ile taka byłaby wola ustawodawcy).

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (j.t.: Dz. U. z 2008r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) przewiduje w art. 17 i 18 kompetencje stanowiące organów jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 17 w/w ustawy stanowi, że:

1. Organ wykonawczy województwa, powiatu i gminy, w celu realizacji polityki ekologicznej państwa, sporządza odpowiednio wojewódzkie, powiatowe i gminne programy ochrony środowiska, uwzględniając wymagania, o których mowa w art. 14.

2. Projekty programów ochrony środowiska podlegają zaopiniowaniu przez:
- 1) ministra właściwego do spraw środowiska - w przypadku projektów wojewódzkich programów ochrony środowiska;
 - 2) organ wykonawczy województwa - w przypadku projektów powiatowych programów ochrony środowiska;
 - 3) organ wykonawczy powiatu - w przypadku projektów gminnych programów ochrony środowiska.
- 3.(uchylony).

4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony środowiska.

Według Art. 18 ust 1 programy o których mowa w art. 17 ust. 1, uchwała odpowiednio sejmik województwa, rada powiatu albo rada gminy.

W gminnych (i innych programach ochrony środowiska uchwalanych przez jednostki samorządu terytorialnego) nie można zamieszczać unormowań dotyczących GMO skoro zagadnienia dotyczące GMO są regulowane w odrębnej ustawie w stosunku do ustawy Prawo ochrony środowiska, w której to ustawie zawarta jest delegacja ustawowa do uchwalania programów ochrony środowiska.

W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493 ze zm.) w art. 3 ust. 1 pkt 5) do działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku ustawodawca zaliczył m.in. z zakresu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233) - zamknięte użycie GMO oraz zamierzone uwolnienie GMO do środowiska, w tym wprowadzanie produktów GMO do obrotu. Również i w tej ustawie nie przewidziano żadnych zadań i kompetencji dla organów jednostek samorządu terytorialnego . Art. 7 tej ustawy stanowi, że:

1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach odpowiedzialności za zapobieganie szkodom w środowisku i naprawę szkód w środowisku jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Jeżeli bezpośrednio zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku wystąpiły na obszarze dwóch lub więcej województw, właściwy jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, który pierwszy powziął informację o ich wystąpieniu.

3. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, o którym mowa w ust. 2, podejmuje działania w porozumieniu z wojewodą, na którego obszarze działania wystąpiło bezpośrednio zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku.

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (j.t.: Dz. U. z 2007r. Nr 36, poz. 233 ze zm.) również nie przewiduje żadnych zadań i kompetencji dla organów jednostek samorządu terytorialnego.

Organem administracji rządowej właściwym do spraw GMO jest minister właściwy do spraw środowiska (art. 9). Art. 10 stanowi, że do do zakresu działania ministra w zakresie GMO należy w szczególności:

- 1) wydawanie zgody na:
 - a) zamierzone uwolnienie GMO do środowiska,
 - b) zamknięte użycie GMO;
- 2) wydawanie zezwoleń na:
 - a) wprowadzenie do obrotu produktów GMO,
 - b) wywóz lub tranzyt produktów GMO;
- 3) koordynacja kontroli i monitorowania działalności regulowanej ustawą;
- 4) koordynacja gromadzenia i wymiany informacji dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i środowiska w zakresie GMO.

Minister sprawuje nadzór oraz kontrolę przestrzegania przepisów ustawy (art. 11 ust.1).

Stosownie do art. 11 ust. 4 ustawy kontrolę przestrzegania przepisów ustawy sprawują ponadto, w zakresie objętym swoją właściwością:

- 1) Państwowa Inspekcja Sanitarna;
- 2) Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) (uchylony);
- 4) Inspekcja Ochrony Środowiska;
- 5) Inspekcja Weterynaryjna;
- 6) Inspekcja Handlowa;
- 7) Państwowa Inspekcja Pracy;
- 8) organy administracji celnej w zakresie kontroli legalnego obrotu GMO;

9) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 10a ustawy stanowi, że:

1. Minister sporządza projekt Krajowej strategii bezpieczeństwa biologicznego oraz wynikającego z niej programu działań.
2. Krajową strategię bezpieczeństwa biologicznego wraz z programem działań zatwierdza Rada Ministrów, w drodze uchwały.
3. Właściwi ministrowie w zakresie określonym strategią, o której mowa w ust. 1, wdrażają zasady bezpieczeństwa biologicznego wraz z wynikającym z niej programem działań w stosunku do działów gospodarki będących w zakresie działania tych ministrów. Art. 10a został dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 maja 2003 r. (Dz.U.03.130.1187) zmieniającej nin. ustawę z dniem 8 sierpnia 2003 r.

Od 8 sierpnia 2003r. Rada Ministrów nie wykonała obowiązku nałożonego przez ustawodawcę. Bezczynność legislacyjna Rady Ministrów, która ma obowiązek uregulowania opiniowanego zagadnienia w sposób jednolity na obszarze R.P. nie uzasadnia i nie usprawiedliwia rad gmin i sejmików województw w tworzeniu "prawa miejscowego". Takie "tworzenie prawa" nie jest jego tworzeniem, gdyż organy jednostek samorządu terytorialnego w ten sposób wkraczają w kompetencje zastrzeżone do wyłącznej właściwości Rady Ministrów.

Na tym protokół zakończono.

Protokołowała

Wiesława Żmudzińska